

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/256/2016
Identifikačné číslo spisu: 7016200414
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200414.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci navrhovateľa: L. N., bytom L. XX, zastúpený advokátkou JUDr. Tatianou Jánošíkovou, AK so sídlom Košice, Rooseveltova 6, proti odporkyni: Sociálnej poisťovni - ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o zvýšenie invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 04. októbra 2016, č. k. 5Sd/26/2016-32, jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 04. októbra 2016, č. k. 5Sd/26/2016-32 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo 04.10.2016, č. k. 5Sd/26/2016-32 rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 12.02.2016, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zsp“) priznala navrhovateľovi od 16.03.2015 invalidný dôchodok v sume 115,20 € mesačne a tento mu od 01.01.2016 zvýšila na sumu 116,20 € mesačne, potvrdil a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podľa posudkov posudkových lekárov pobočky (Spišská Nová Ves) a ústredia Sociálnej poisťovne (Poprad) zo 03.12.2015, 02.06.2016 a 22.06.2016 bol potvrdený zhodne nález, že zdravotné ťažkosti navrhovateľa spočívajú v oblasti ľahkej mentálnej retardácii na úrovni ťažkého stupňa (ťažká debilita až ľahká imbecilita) pri osobitnom hodnotení miery poklesu dosahujú mieru 60 % podľa kapitoly V, položka 6, písm. a/ prílohy č. 4 zsp a za iné zdravotné postihnutie (aktuálne zistené) úzkostný depresívny syndróm nezvýšil percentuálnu mieru o 10 %. Krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že navrhovateľ ničím nepreukázal dôvodnosť svojho tvrdenia

pre určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. K námietke rozporu medzi lekárskymi správami (MUDr. Y. psychiater) a vo veci konajúcimi posudkovými lekármi poukázal na obsah posudku z 22.06.2016, ktorý považoval za presvedčivý a dostatočne odôvodnený. Keďže neboli preukázané nové skutočnosti, ktoré by neboli známe pri posudzovaní posudkových lekárov, a ktoré by prijatý záver posudkových lekárov spochybnili, krajský súd rozhodnutie odporkyne potvrdil ako vecne správne.

Rozsudok krajského súdu navrhovateľ napadol včas podaným odvolaním. Zopakoval námietky ako v odvolacom návrhu a uviedol, že krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal len z dôkazov posudkových lekárov, ktoré nepovažuje za objektívne. Podľa názoru navrhovateľa krajský súd nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na objektívne rozhodnutie, nebral v úvahu najmä rozporné stanoviská odborného lekára a posudkových lekárov, hodnoty IQ a stupeň mentálnej retardácie a neprizval znalca do daného konania. Citovaním obsahu jednotlivých lekárskeho stanovisk zdôraznil, že navrhovateľovi zdravotný stav neumožňuje sa riadne pracovne uplatniť. Navrhol zrušiť rozhodnutie odporkyne, vec jej vrátiť na ďalšie konanie a uvedený postup zohľadniť aj pri náhrade trov konania.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľa nepovažovala za dôvodné. Vo svojom vyjadrení uviedla, že navrhovateľov zdravotný stav považuje za dostatočne ozrejmý podložený odbornými vyšetrovaniami a nálezmi ako aj zdravotnou dokumentáciou, ktoré považuje za jasné a bez nejasností a vnútorných rozporov. Navrhla, aby odvolací súd vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s ustanovením § 492 ods. 2 SSP sa odvolací súd v konaní riadil ustanoveniami OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Navrhovateľ podľa obsahu odvolania namietal priznanú mieru poklesu.

Z administratívnych spisov odporkyne vyplýva, že navrhovateľovi bol určený dátum vzniku invalidity 16.03.2015 so 60 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, keď za rozhodujúce zdravotné postihnutie bolo určené ľahká mentálna retardácia na úrovni ťažkého stupňa, t. j. na úrovni ťažkej debilít až ľahkej imbecilít, čo je pri rozpätí 40 až 60 % maximálne hodnotenie v kapitole V, položka 6, písm. a/ prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z.. Iné zdravotné postihnutie - úzkostne depresívny syndróm - nebolo zatiaľ hodnotené vo svojej závažnosti na percentuálne zvýšenie.

Na uvedených percentuálnych mierach poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou zotrvali posudkoví lekári aj po kontrolných hodnoteniach z podnetu ústredia odporkyne, pričom svoje stanovisko riadne, teda zrozumiteľne a v logických súvislostiach zdôvodnili.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú za rozhodujúce zdravotné postihnutie možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až ods. 8 zákona).

Pre posúdenie nároku na zvýšenie invalidného dôchodku je podstatnou otázkou vplyvu dlhodobu

nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

Navrhovateľ namietal predovšetkým, že krajský súd, ani odporkyňa, nebrali do úvahy jeho celkový zdravotný potenciál vo vzťahu k jeho reálnym možnostiam obstať na trhu práce. V tejto súvislosti namietal, že hodnota IQ v danom prípade na úrovni 54 (23.10.2014), ktorú považoval za hraničnú s hodnotou mentálnej zaostalosti stredného stupňa (IQ 49 - 35) ako jeden z ukazovateľov pre určenie závažnosti mentálnej retardácie, nebola v danom konaní spoľahlivo zistená, čo malo byť preukázané znalcom, odvolací súd nepovažoval za podložený. Súd v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu môže (i keď nemusí) nariadiť doplnenie dokazovania v prípade predloženia lekárskeho nálezov, uvádzajúcich nové skutočnosti, resp. ak nálezy sú v rozpore so závermi posudkových lekárov.

Medzi závermi posudkov a odbornými lekárskejšími nálezmi (psychológ a psychiater) po záverečnom hodnotení neboli zistené rozpory, ktoré by viedli k pochybnostiam o odbornej úrovni posudkových lekárov. Odvolací súd sa v danom prípade stotožnil s názorom krajského súdu, že podrobné stanovisko druhostupňového lekára uvedené v posudku z 22.06.2016 bolo dostatočne podrobne, v logických súvislostiach (presvedčivo) zdôvodnené.

Z tvrdenia navrhovateľa nevyplýva v čom konkrétnom videl pochybenie posudkových lekárov, keď mal za to, že jeho miera poklesu výkonu zárobkovej činnosti mala byť hodnotená percentuálne vyššie, keďže žiadne dôkazy týmto smerom nepredložil. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by navrhovateľ namietal v priebehu správneho konania neodobnosť alebo zaujatosť konajúcich lekárov v priebehu správneho konania. Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že u navrhovateľa v posudzovanom období neboli splnené podmienky pre viac ako 60% mieru poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, rozhodnutie odporkyne považoval za zákonné, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil a na obsah ktorého v podrobnostiach odvolací súd poukazuje.

Odvolací súd považuje za potrebné tiež uviesť, že navrhovateľ má v prípade zhoršenia zdravotného stavu možnosť kedykoľvek znovu požiadať o priznanie invalidného dôchodku prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.